

Tillväxtpolitisk utblick

| Aktuellt om tillväxtpolitik | Nummer 7 | Oktober 2008 |

Sydkoreas IT-strategi – verktyg för en kunskapsekonomi

Magnus Breidne, ITPS Peking
Andreas Göthenberg, ITPS Tokyo

Sydkorea har haft en anmärkningsvärd tillväxt under de senaste decennierna. Landet har på femtio år gått från fattigdom till att vara ett ledande land inom teknik och vetenskap. Under det sista årtiondet har IT spelat en betydande roll för landets snabba utveckling och tillväxt.

Sydkoreas fortsatta satsningar inom IT förväntas stärka industrins internationella konkurrenskraft och ge ökad tillväxt, samtidigt som man med IT även vill lösa sociala och ekonomiska problem. Sydkorea är ett tydligt exempel på hur asiatiska länder ofta inte bara haft en stark medvetenhet

om betydelsen av teknisk/vetenskaplig utveckling utan också har kunnat formulera visioner för denna utveckling kopplade till en strategisk plan med tydliga målsättningar.

Avsikten med detta nummer av Tillväxtpolitisk utblick är att beskriva den sydkoreanska regeringens IT-strategi i går, i dag och i morgon samt visa på dess mycket positiva effekter för landets ekonomiska utveckling.

Studien har finansierats av Vinnova.

IT-industrins del av BNP under 2005 var mer än 15 procent och cirka 50 procent av tillväxten.

Sydkorea har världens näst bästa IT-infrastruktur, flest bredbandsabonnemang och näst lägsta priser för bredband.

Inledning

Sydkoreas tillväxt under det senaste halvsekle har tagit landet från ett av världens fattigaste länder vid Koreakrigets slut 1953 till att idag vara ett ledande land inom teknik och vetenskap. Områden som IT, fartygs-, fordons- och byggnadsindustri är speciellt utmärkande för Sydkoreas styrkeområden inom teknik idag. Detta nummer av Tillväxtpolitisk utblick beskriver IT:s roll i Sydkoreas snabba tillväxt och presenterar landets framtida satsningar och mål för att upprätthålla fortsatt stark tillväxt. I dessa satsningar spelar IT en viktig roll, dels som motor för tillväxten, men även för att bidra till att lösa samhällsproblem och ge medborgarna livskvalitet.

Sydkoreas tillväxt från 1960-talet till nu

Under tidigt sextioal började Sydkoreas ekonomi växa snabbt. Detta efter att man hade lanserat ett program, baserat på femårsplaner, för snabb industrialisering och export. Privata entreprenörer och exportföretag uppmuntrades med fördelaktiga banklån, importprivilegier, skattelättnader och andra åtgärder som gav snabba resultat. Inriktningen var arbetskraftsintensiv och lätt industri, som textil- och cykelindustri. En del av dessa företag blev sedan så kallade "chaeboler", det vill säga stora familjeföretag med många bolag och starka band till staten. Utvecklingsprogrammen krävde stora mängder kapital, vilket till en början kom från USA, men med normaliseringen av relationerna till Japan 1965 gavs ett inflöde av japanskt kapital. Med ökad exportframgång attraherades även fler utländska investeringar till Sydkorea. Under sextioalet investerade man även mycket i grundutbildning, vilket möjliggjorde gradvis klättring på förädlingsstegen upp

mot mer sofistikerade produkter. En annan del av denna förädling av varor var användningen av teknologier som licensierats från utländska företag och anpassats för inhemsk produktion.

I den tredje femårsplanen (1972–1976) gjordes en övergång till att satsa på tung och kemisk industri, inklusive elektronik-, stål- och fartygsindustri. Planen hade som mål att stärka Sydkoreas konkurrenskraft på världsmarknaden och möjliggöra inhemsk produktion av försvarsmateriel. Sydkoreas styrka inom stålproduktion och oljeraffinering ökade mest påtagligt. Vid den här tiden började även sydkoreanska bilar exporteras. Samtidigt satsade man på fortsatta förbättringar av teknologisk kompetens samt kvalitetshöjning av teknik- och yrkesutbildning. Den sydkoreanska ekonomin hotades av de ökade oljepriserna 1973, men byggnadskontrakt i Mellanöstern räddade en fortsatt hög tillväxttakt. Den ensidigt exportinriktade tillväxtstrategin ledde dock till negativa sidoeffekter runt 1978, som exempelvis brist på inhemska konsumentvaror och inflation. Efter att ha omdirigerat investeringar från kapitalintensiv tung och kemisk industri tillbaka till arbetskraftsintensiv lätt industri, som konsumentprodukter, hämtade sig ekonomin igen. Den reviderade femte femårsplanen, presenterad 1983, hade ambitionen stabil tillväxt, låg inflation och kraftigt minskade lån från utlandet. Detta tillsammans med förbättrad världsekonomi hjälpte Sydkorea att komma tillbaka i slutet av 1980-talet. Sydkoreas BNP växte från 2,3 miljarder USD 1962 till 204 miljarder USD 1989. Till skillnad mot tidigare årtionden, byggde man under åttiotalet ut den högre utbildningen samtidigt som man investerade i inhemsk forskning och utveckling.

I början av 1990-talet kom tecken på att de tidigare årens höga tillväxt

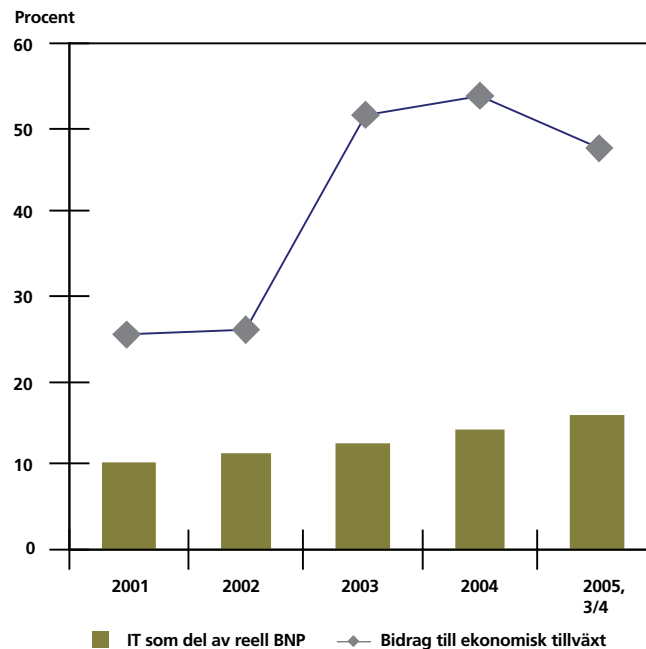
skulle sjunka. En anledning till detta var den tidigare ekonomiska omstruktureringen, sjunkande internationell konkurrenskraft inom lätt industri och expansionen av konkurrenskraftiga industrier, som elektronik.

Under 1990-talet återgick man därför till att eftersträva tillverkning av högförädlade produkter genom att stödja inhemsk innovation av högteknologi. Detta inkluderade upprättandet av en modern och tillgänglig infrastruktur för kommunikation och information. Fortsatt expansion av FoU i den sydkoreanska industrin drog nytta av de aggressiva satsningarna som hade gjorts på det högre utbildningssystemet. Det fanns dock begränsningar i den sydkoreanska modellen, som blev mer uppenbara med ökad globalisering och högteknologisk utveckling. Regeringens styrning av resursallokering hade varit effektiv när ekonomin spirade, men fick begränsningar när ekonomin blev tillräckligt stor och komplex (Matles 1990, World Bank 2006).

En kunskapsekonomi

Finanskrisen 1997 ledde till ett behov av en ekonomisk reform. Sydkorea genomförde därför en omfattande omstrukturering av svaga företags- och finanssektorer. Även den offentliga sektorn och arbetsmarknaden genomgick förändringar för att få en snabb ekonomisk återhämtning. I efterdyningarna av finanskrisen lanserade man en nationell satsning för att göra en övergång till en avancerad kunskapsbaserad ekonomi som skulle innebära ökad inhemsk innovation och därigenom förbättra produktiviteten samt bidra till en hållbar ekonomisk tillväxt. När man i efterhand ser tillbaka på Sydkoreas snabba och hållbara utveckling inses att hela utvecklingen bygger på en kunskapsekonomisk taktik, även om detta inte uttrycktes förrän 1998, där ansamling av kunskap

Figur 1 IKT:s del av tillväxten

Källa: Bank of Korea och KISDI

har varit det huvudsakliga bidraget till den långa ekonomiska tillväxten (World Bank 2006).

Tillväxt i dag – IT motsvarar 50 procent

Sydkorea har idag en befolkning strax under 50 miljoner människor. Dess BNP per capita är något över 20 000 USD med en årlig tillväxt på 6,9 procent (2005) och man satsar totalt cirka 30 miljarder USD, varav offentliga medel är 9 miljarder, på forskning. År 2006 representerade Sydkoreas IT-industri statistiskt 30 procent av nationens totala export, i själva verket var denna siffra närmare 50 procent då delar av bidragen inte finns representerade i statistiken (Shin 2007). IT-industrins del av BNP under 2005 var mer än 15 procent och cirka 50 procent av tillväxten, se figur 1. Detta kan sammanfattas med att IT-industrin nu är den väsentligaste drivkraften för stärkandet av Sydkoreas ekonomi. Två grundläggande faktorer som möjliggjort denna expansion av IT-industrin är att både Internet- och mobiltelefo-

nipenetrationen varit mycket hög. Ett annat sätt att uttrycka samma sak är att den framgångsrika marknadsföringen av sydkoreanska IT-produkter runt om i världen inte skulle ha varit möjlig om inte den sydkoreanska IT-strukturen redan på tidigt 1990-tal funnits på plats, då den har möjliggjort för sydkoreanska företag att ligga före sina internationella konkurrenter att utveckla och testa produkter.

Utvecklingen fram till idag inom IT-området har varit omvälvande. Man behöver inte gå mer än trettio år tillbaka i tiden för att komma till ett Sydkorea med en mycket dålig IT-infrastruktur, exempelvis hade bara tre procent av Sydkoreas befolkning telefon år 1975 (World Bank 2006). Det var först på 1980-talet, i och med skapandet av Korea Telecommunication Authority (KTA) 1981, som den sydkoreanska regeringen på allvar tog itu med denna brist. KTA beredde vägen för privatisering av flera tjänster inom telekomsektorn, som exem-

Eftersom IT-industrin står för en väsentlig del av Sydkoreas totala exportvärde, skulle en svag tillväxt inom IT i Sydkorea sänka landets totala ekonomiska tillväxt, ur detta faktum föddes IT839.

Med u-Korea ska IT-utveckling och IT-baserade tjänster inte enbart drivas för industriell och ekonomisk tillväxts skull utan även för att lösa de sociala förändringar och utmaningar som landet står inför samt förbättra medborgarnas liv.

pelvis mobil- och långdistanstelefon. Det mesta av denna konkurrensutsättning av tidigare statliga monopolföretag ägde rum under 1990-talet.

Sydkoreas IT-struktur idag – IT för IT:s skull

Sydkorea har idag en av världens bästa infrastrukturer för IT. Vid jämförelser brukar Sydkorea oftast finnas med bland de 2–3 bästa länderna, se figur 2. Som exempel på detta kan nämnas att IMD:s World Competitiveness Yearbook från 2005 bedömer att Sydkorea har världens näst bästa IT-infrastruktur (efter USA), flest bredbandsabonnemang och näst lägsta priser för bredband (efter Japan).

Staten

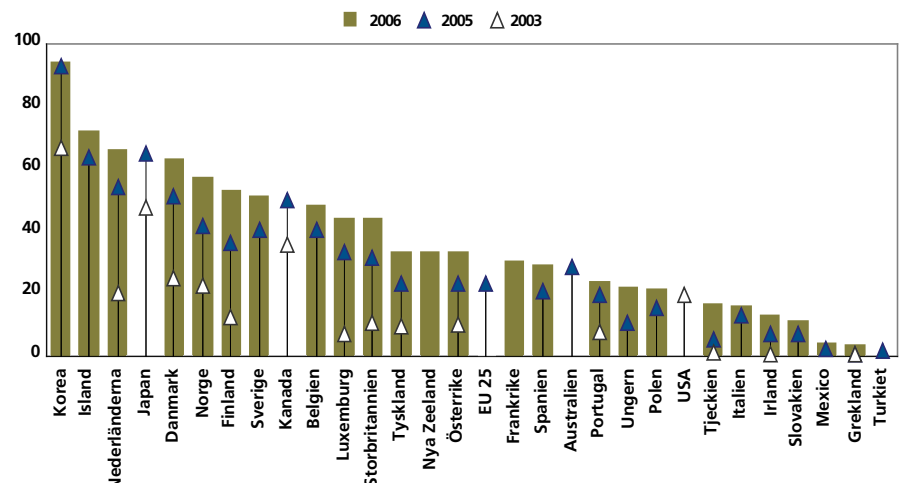
Det tidigare nämnda KTA spelade en viktig roll i uppbyggnaden av Sydkoreas struktur för Informations- och kommunikationsteknik (IKT). Det fanns också andra myndigheter som var delaktiga i att utforma denna framgångsrika strategi. Informatization Promotion Committee, ledd av premiärministern, var en sådan viktig organisation, Informatization Strategy Meeting, ledd av presidenten samt inte minst Ministry of Information

and Communication (MIC) är andra exempel. Den sydkoreanska regeringen skapade en nationell policy för uppbyggnad och främjande av IKT både inom offentlig och privat verksamhet år 1987, som gick under namnet Framework Act on Informatization Promotion. En annan viktig aktör är National Information Society Agency (NIA), vars huvuduppgift har varit att övervaka uppbyggnaden av själva nätverken för höghastighetskommunikation. NIA skapade även initiativet Korean Information Infrastructure (KII) år 1993 (se mer nedan). Ett initiativ som föreslog att ett optiskt kabelnät täckande hela landet skulle byggas.

Den första femårsplanen för IT, Basic Informatization Promotion Plan (1987–1991), handlade mycket om grundläggande strategi för att skapa ett mer avancerat IT-samhälle. Senare kom Cyber Korea 21 (1999–2004), vilken bestod av tre delmål:

- uppbyggnad av ett backbone nätverk 2002, som möjliggör att alla kan nå Internet, dvs. KII
- öka Sydkoreas produktivitet genom användning av denna infrastruktur
- stöd att skapa nya företag med affärsidéer baserade på KII

Figur 2 Hushåll med bredbandsaccess 2003–2006, procent av hushåll

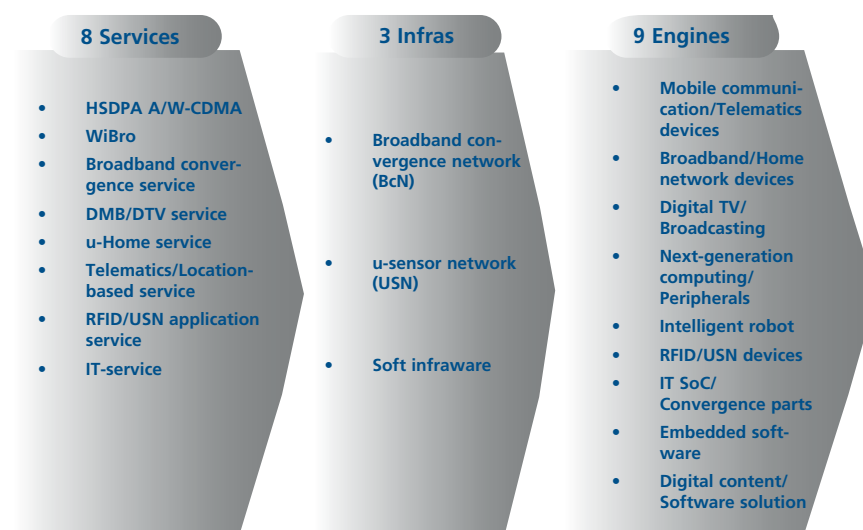
Källa: OECD

Som uppföljning av Cyber Korea 21, presenterades under 2002 ”e-Korea Vision 2006” och 2003 kom ”Broadband IT Korea Vision 2007”. Den följdes senare upp med Broadband Convergence Network (BcN) och IT839, båda från 2004. Den sistnämnda är av speciell vikt och beskrivs längre fram.

Statligt stöd

Direkta och indirekta subsidier har varit väsentliga i den satsning som den sydkoreanska regeringen har gjort på IT-området. KII bestod av tre komponenter, KII-G (Government), KII-Testbed/KOREN (Korean Advanced Research Network) och KII-P (Public). KII-G omfattade 24 miljarder USD för att bygga det nationella bredbandsnätet, vilket operatörer kunde använda för att implementera tjänster till 30 000 myndigheter och forskningsinstitutioner samt till cirka 10 000 skolor. KII-Testbed gav en möjlighet för sydkoreanska företag att i ett mycket tidigt skede utveckla produkter och tjänster för bredbandstillämpningar. Slutligen hade KII-P som syfte att bygga accessnät för både företag och hushåll. Finansieringsmässigt var KII-programmen en kombination av statligt stöd och privata investeringar; den sydkoreanska staten gav lån för cirka 1,8 miljarder USD under åren 2000–2005, medan de privata investeringarna under samma period uppgick till uppskattningsvis 14,5 miljarder USD. Utöver dessa direkta bidrag, gav staten skattelättnader på 5 procent till små och medelstora företag, som investerade i bredbandssystem. Denna form av bidrag har också fortsatt inom de senare programmen BcN och IT839. För dessa två program har regeringen givit 70 miljarder USD i billiga lån till ISP (Internet Service Providers) med krav om att dessa investerar lika mycket (Shin 2007).

Figur 3 u-IT839 struktur

Källa: MIC

Infrastrukturen

En inte oväsentlig faktor i Sydkoreas höga Internetpenetration är det faktum att 81 procent av befolkningen lever i städer eller stadslignande bebyggelse, vilket har hållit nere kostnaderna för ”the last mile”. En annan viktig faktor var att regeringen år 2000 beslutade om ett program som kräver att alla nya byggnader skall byggas så att höghastighetsuppkopplingar finns tillgängligt för alla hyresgäster, det vill säga DSL (Digital Subscriber Line) eller kabel. Programmet graderar hus alltefter vilken access hastighet som finns att tillgå.

Nät

Fiber till hemmet (FTTH) är också delmål i BcN och IT839. Sydkorea är idag på väg mot FTTH, som bättre möjliggör implementering av triple-play tjänster (telefoni, TV och Internet). Utbyggnaden går inte fullt så snabbt som beräknat, då kostnaderna blivit högre än vad som var planerat. Bredbandsaccess med fiber ökade sin marknadsandel från 9 procent år 2004 till drygt 30 procent år 2007.

År 2004 utsåg regeringen tre konsortier; ledda av Korea Telecom (KT),

Dacom, respektive SKT, för att bygga upp tre BcN med egna medel. En kostnad KT har uppskattat vara mer än 58 miljarder USD bara för dem.

IT839

Eftersom IT-industrin står för en väsentlig del av Sydkoreas totala exportvärde, skulle en svag tillväxt inom IT i Sydkorea sänka landets totala ekonomiska tillväxt, ur detta faktum föddes IT839 (Shin 2007).

Idén bakom IT839 är att låta ”tusen blommor blomma” – att låta den myriad av tjänsteprojekt och produkter som utvecklats under 1990-talet konsolideras och förenklas till åtta (nya) tjänster som är väl designade att bidra till Sydkoreas BNP, med både ett strategiskt och praktiskt värde. De åtta tjänsterna utgörs av WiBro (Wireless Broadband), DMB (Digital Media Broadcasting), hemnätverk, telematik, RFID (Radio Frequency Identification), WCDMA (Wideband Code Division Multiple Access), markbunden digital TV samt VoIP (Voice-over-Internet Protocol). IT839 bygger på tre infrastrukturer som tjänar som bas för de åtta nya tjänsterna. De tre infrastrukturerna syftar

Angående ekonomin
eftersträvas en BNP per
capita på 22 000 USD år
2010 och 30 000 USD år
2015.

I Sydkorea framhävs att
regleringar inte skall
hindra teknisk utveckling.

på nätverk för telekom, TV/radio och Internettjänster. Syftet med att stimulera och stödja dessa tjänster är att skapa nio nya industriella sektorer av världsklass, bland annat nästa generations mobiltelefoni, digital-TV samt inbäddad mjukvara. Med dessa nya industriella sektorer förväntas nya arbetstillfällen skapas.

IT-struktur i morgon – IT för Sydkoreas skull

Den ovan nämnda IT839-strategin har kritiserats för att vara överdrivet lovprisad av regeringen, att inte inkludera användaren och för att endast vara till nytta för chaebolerna (Shin 2007). Sydkoreanska kommunikationsdepartementet menar däremot att IT839 ligger till grund för ett nytt samhälle, som skall byggas på en ubiquitous, det vill säga allestädes närvarande, IT-infrastruktur, där alla medborgare skall kunna dra nytta av de senaste IT-tillämpningarna genom intelligenta nätverk och ubiquitous datorteknik, överallt och alltid. Strategin för att bygga detta framtida samhälle går under namnet u-Korea, det vill säga ubiquitous Korea. Med u-Korea ska IT-utveckling och IT-baserade tjänster inte enbart drivas för industriell och ekonomisk tillväxts skull utan även för att lösa de sociala förändringar och utmaningar som regeringen anser att landet står inför samt förbättra medborgarnas liv (MIC 2006, MIC 2007).

De utmaningar som man står inför är oro över låg tillväxt, naturkatastrofer, miljön och en accelererande åldrande befolkning. På grund av detta förutspås ett ökat behov av differentierade tjänster beroende på medborgarnas livssituation och livsstil. Man ser även ett växande utbildningsgap mellan barn till hög- och låginkomsttagare, trots ökade statliga utgifter är utbildningskvaliteten låg. Skillnader mellan sociala klasser, regioner och

generationer har blivit ett problem. Sydkoreanska statsförvaltningen har för övrigt uppvisat låg effektivitet jämfört med andra länder. Det vill man åtgärda samtidigt som man önskar utlokalisera myndigheter och statlig förvaltning över hela landet. För närvarande bor närmare hälften av Sydkoreas befolkning i Seoul med omnejd.

u-Korea

Huvudmålen i u-Korea delas in i fem områden; statsförvaltning, infrastruktur, ekonomi, samhälle och individen/medborgaren. De skall uppnås genom optimering med hjälp av fyra verktyg; globalt ledarskap, industri, social infrastruktur och transparent teknologisk infrastruktur.

u-Korea strategin är en revidering av tidigare nämnda Broadband IT Korea Vision 2007 och omfattar två implementeringsfaser; en etableringsfas från 2006 till 2010 och en stabiliseringsfas från 2011 till 2015.

Statsförvaltning För närvarande har man börjat införa online-tjänster. Med u-Korea vill man fram till 2010 åstadkomma en statsförvaltning som svarar på allmänhetens behov utifrån ett kundperspektiv med behovsanpassade administrativa tjänster och förenklad förvaltning. Fram till 2015 strävar man efter att skapa nya gränslösa tjänster mellan privat och offentlig sektor. Med detta vill man höja statsförvaltningens effektivitet och hamna bland de tio högst rankade länderna ifråga om statlig effektivitet.

Infrastruktur Genom att förbättra infrastrukturens effektivitet med införandet av ubiquitous IT-tjänster, som statusidentifiering och intelligent styrning bland annat i transport- och logistiksektorn vill man få logistikkostnaderna att sjunka till under 12 procent av BNP fram till år 2010 och

10 procent fram till år 2015. Detta inbegriper även introduktion av intelligenta transportsystem (ITS). Området omfattar dessutom effektivisering av immigration och kontroll av allmänna platser som vägar, flygplatser, hamnar, osv. Här inkluderar man förbättring av relationer till Nordkorea, genom att använda ubiquitous IT-teknik för tillverkning och kontroll vid det sydkoreanska finansierade industrikomplexet i nordkoreanska staden Kaesong.

Ekonomi Angående ekonomin, eftersträvas en BNP per capita på 22 000 USD år 2010 och 30 000 USD år 2015. Detta skall uppnås genom att utveckla en marknad för ubiquitous IT och stärka globala konkurrenskraften hos existerande industri genom etablering av ubiquitous teknik. Vidare vill man införa en ny ekonomi, u-Finance, baserad på ubiquitous IT-tjänster, som RFID och mobila banktjänster. Nya metoder för produktion, logistik och transaktioner förväntas uppstå genom konvergens mellan små och medelstora företag och stora koncerner, mellan tillverkning och serviceföretag samt IT och icke-IT sektorer.

Samhälle Fram till år 2010 vill man ha etablerat ett system för hållbar miljö genom realtidsbevakning baserad på RFID, USN (Ubiquitous Sensor Networks) och biosensorer. Dessutom ingår i planen att skapa transparent kontroll av mat, medicin och övervakning av riskområden för naturkatastrofer. Utöver detta ingår att förnya försvaret genom användning av ubiquitous IT. I den andra fasen fram till 2015, är tanken att systemen skall förfinas, dessutom skall robotar användas i samhället för fysiskt krävande arbeten. Avsikten är att dessa samlade åtgärder skall göra hela samhället säkrare och tryggare.

Individen/medborgaren När det gäller den enskilda individen eftersträvar man att skapa behagliga och välmående bostads- och livsmiljöer genom att erbjuda skraddarsydda tjänster baserade på intelligenta system utifrån personliga behov, som nya sociala och kulturella mönster, åldrande befolkning och fokus på individens liv. Målet är att 2015 vara bland de tjugo högst placerade länderna ifråga om livskvalitet.

De fyra tidigare nämnda verktygen för att nå målen inom u-Korea, beskrivs som ”motorer” och är mer konkreta i sin karaktär. Till skillnad mot de fem målområdena som huvudsakligen genomdrivs av departement, så ligger verktygens genomförande hos myndigheter, organisationer, industrier och teleoperatörer.

Globalt ledarskap Med u-Korea strävar man efter att utveckla nya marknader internationellt, stärka globalt samarbete och bilden av u-Korea. Ett aktivt deltagande i utvecklingen av globala standarder är ett annat exempel.

Industri För att skapa hållbar tillväxt, ökad produktivitet och teknisk innovation satsar man på att skapa förutsättningar för kluster, testmiljöer för kommersialisering av teknologier och att attrahera utländska företag till Sydkorea. Speciellt intressanta industrier är: RFID, mjukvara, mobila terminaler, bio- och nanoelektronik.

Social infrastruktur För att stimulera utvecklingen av ubiquitous IT satsar man på att etablera en kultur för ett ubiquitous samhälle. En viktig del här är även att se över och anpassa det legala systemet inom IT och övriga industrier till den snabbt växande marknaden kopplad till konvergenta teknologier. För att lyckas med att eta-

blera ett ubiquitous samhälle tas flera åtgärder för att stärka skyddet för den personliga integriteten. Intellectuella rättigheter och åtgärder mot de negativa effekter som utbyggnaden av ubiquitous IT innebär inkluderas också i u-Korea.

Transparent teknologisk infrastruktur Utveckling av nya teknologier är nödvändigt för att åstadkomma ett ubiquitous samhälle. Teknikområden som prioriteras speciellt i u-Korea är: intelligenta ubiquitous nätverk som möjliggör gränslös övergång mellan olika typer av nätverk och nya konvergenta teknikområden som bioelektronik och bioinformatik. Ett minskat beroende av utländsk kärnteknologi och investering i nya kärnteknologier eftersträvas, vilket inkluderar satsning på hantering av intellektuella rättigheter för kärnteknologier.

u-IT839

En fortsatt satsning på IT839 ingår även i u-Korea. I februari 2006 gjordes en justering av IT839, vilket även innebar en namnändring till u-IT839. Förändringarna består av att man under de åtta tjänsterna har inkluderat WCDMA med HSDPA (High-Speed Downlink Packet Access), slagit samman satellit och markbunden DMB med markbunden digital-TV. VoIP har utgått som en tjänst. Nya tjänster i u-IT839 är Broadband Convergence Services och IT-tjänster. Gällande de tre infrastrukturerna har IPv6 slagits ihop med BcN. Ny infrastruktur i u-IT839 är Soft Infraware. Angående de nio industrisektorerna har telematics devices slagits ihop med Next-generation Mobile Communication devices. RFID/USN devices har tillkommit, se figur 3.

Under våren 2008 omorganiserades de sydkoreanska regeringsdepartementen. MIC har upphört och

Tillväxtpolitisk utblick

I Tillväxtpolitisk utblick presenterar vi korta, tematiska artiklar om aktuella och tillväxtrelevanta frågor. Innehållet speglar ITPS verksamhet i Sverige och utlandet. Artiklarna är skrivna av ITPS analytiker och ibland av särskilt inbjudna skribenter.

Vi vill uppmuntra till dialog. Kontakta ITPS om du har frågor eller synpunkter. Citera oss gärna.

Ansvarig utgivare:

Brita Saxton
brita.saxton@itps.se

Redaktör:

Birger Ekerlid
birger.ekerlid@itps.se

Författare:

Andreas Göthenberg
andreas.gothenberg@itps.se

Magnus Breidne

magnus.breidne@itps.se

Kostnadsfri prenumeration:
publikationer@itps.se

ISSN-nummer: 1652-7879

ITPS

Postadress:
Studentplan 3
831 40 Östersund

Besöksadress:
Östersund: Studentplan 3
Stockholm: Sergels torg 14, 3 tr

Telefon: 063 16 66 00
Fax: 063 16 66 01

E-post: info@itps.se
Hemsida: www.itps.se

delats upp på fyra andra myndigheter beroende på verksamhetsområde. De fyra myndigheterna är Broadcasting and Communications Commission, Ministry of Knowledge Economy, Ministry of Public Administration and Security samt Ministry of Culture, Sports and Tourism.

Övriga Asien

Det finns en rad snarlika satsningar i Asien; Singapore har sitt Intelligent Nation (iN2015) som innebär att Singapore skall upplevas som en global stad där intelligent teknologi, infrastruktur, företagande och arbetskraft tillsammans skapar en oslagbar dynamik. Taiwan har också siktet inställt på 2015 med sitt I-Hub. Likheter mellan u-Korea och de japanska satsningarna på u-Japan är slående. Den senare presenterades av kommunikationsdepartementet i Japan innan u-Korea (Göthenberg 2007). Den japanska satsningen är mer överskådlig och enhetlig.

Referenser

Atkinson, Robert D., Correa, Daniel K., and Hedlund, Julie A. (2008), *Explaining International Broadband Leadership*, The Information Technology & Innovation Foundation, 2008.

Göthenberg, Andreas, (2007), *Japans IT-strategi för 2010 – ett ubiquitous nätverksamhälle*, Tillväxtpolitisk Utblick, 2, ITPS, 2007.

Korea IT Times (2005), *In Van of 'U-Korea' Construction*, Korea IT Times, 2005.

Matles Savada, Andrea, and Shaw, William (1990), eds., *South Korea: A Country Study*, Government Printing Office for the Library of Congress, Washington DC, USA, 1990.

MIC, *A Leap to Advanced Korea based on IT, IT839 Strategy*, Ministry of Information and Communication, Seoul, Korea

Sammanfattning

De sydkoreanska strategierna som beskrivs i denna artikel är, liksom ofta i Japan och Kina, mycket teknikinriktade. I dessa länder följer även industrin statens satsningar på ett sätt som inte är vanligt i västvärlden (Shin 97). I Sydkorea framhävs att regleringar inte skall hindra teknisk utveckling.

Till skillnad mot IT839, som kritiserats för att vara ensidigt tekniskt inriktad, så är en viktig del av u-Korea att mer tydligt bidra till att lösa sociala problem som Sydkorea står inför och användarens behov har tydligt formulerats i strategin den här gången. Hur väl detta kommer att lyckas och om u-Korea är överdrivet lovprisad, som IT839, är dock svårt att säga i detta tidiga stadium av u-Korea. För att ubiquitous IT skall vara framgångsrikt måste användarna, det vill säga medborgarna, anamma IT som en naturlig del av det vardagliga livet, något som sydkoreanerna redan har visat sig vara synnerligen positiva till.

MIC (2006), u-KOREA Master Plan, *To Achieve the World's First Ubiquitous Society*, Ministry of Information and Communication, Seoul, Korea, 2006.

MIC (2007), personlig intervju med Ministry of Information and Communication, Seoul, Korea, 2007.

NIA (2007), personlig intervju med National Information Society Agency, Seoul, Korea 2007.

Shin, Dong-hee, (2007), *A critique of Korean National Information Strategy: Case of national information infrastructures*, Government Information Quarterly, Vol. 24, Issue 3, pp. 624-645, Elsevier, 2007.

The World Bank (2006), *Korea as a Knowledge Economy, Evolutionary Process and Lessons Learned*, Washington DC, USA, 2006.